

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. VI. Vtrum possit aliquid accipi pro loco sepulturae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

hoc tamen limitatur, quando maiitia suppleret aetatem, quia tunc etiam impuberis sepulturam sibi eligerre possunt Bart. in l. qui in potesta- te n. 3. vers. in uno tamen c. i. su, & in l. si filius am. post n. 2. ff. de testa. Lauor. d. cap. 11. n. 109.

§. V.

Quantum distare debeant sepulturae ab Altaribus.

ITÀ sepulturae debent esse remota ab Altaribus, ut Sacerdos, qui Missam celebrat, supra defunctorum cadavera pedibus non cogatur infistere capit. praeципiendum 13. q. 2. cap. non oportet de consecrat. dist. 1. Ricc. in collect. decis. 383 8. p. 8. Lauor. var. elucubr. 10. 1. tit. 2. cap. 8. n. 14. vbi refert, quod in actis ecclesiæ mediolanensis decretum fuit, ut sepulchrorum ostium longè absit ab Altaris scabellis ligneis, vel bradella cubitis ad minus, tribus, sepulchra vero ipsa ad scabellum ligneum non pertingant.

Quare nemo sepeliendus est prope altare, seu sub bradellis: & si reperiantur sepulturae iam construæ, non debet super illo Altare celebrari, sed debet interdici, donec 49 corpora alio transferantur, ut resoluit Sac. Cong. testibus Lauor. & Ricc. locis cit. vbi etiam dicunt, quod non sunt consecranda altaria, sub quibus sepulta sunt corpora mortuorum, nisi illis remotis.

Utrum possit aliquid accipi pro loco sepulturae.

Alignegant, ita S. Tho. 2. 2. q. 100. ar. 4. ad 3. Syll. in ver. seputura n. 2. fuso. de visit. lib. 1. c. 25. n. 10. & alijs, quos refert & sequitur Genuens. in Prax. Archiep. capit. 33. n. 20. quia quando locus est pro se peliendis fidelium corporibus deputatus auctoritate Episcopi, tunc dicitur esse quid spirituale, vel spiritualitati annexum. cap. ad hæc de Relig. dom. glori. comm. recepta in c. in ecclesiastico 13. q. 2. Lauor. var. elucubr. tom. 1. tit. 2. cap. 10. num. 27. quamuis in eo loco nullus sepultus sit glori. in cap. abolenda de sepult. & ideo vendi non potest, nec aliquid recipi absque Simonia d. cap. in ecclesiastico. non obstante qualibet consuetudine c. abolenda de sepult. cap. non satis & cap. cum in ecclesiæ de Simon, nisi sponte detar cap. præcipiendum 13. q. 2. c. dilectus 2. de Simon. Quare si sepultura destinata sit pro costratribus, aut alijs personis, & fieret pactum, vel taxa, ut si extraneus velit ibi sepeliri, certum quid soluat, committeretur Simonia cap. audiuius eod. tit. de Simon. Syll. in ver. sepultura n. 2.

Ex quo insert Abb. in cap. abolenda n. 5. de sepult. quod non potest licet vendi vas lapideum, seu lignum aptum ad capiendum corpus defuncti, si est deputatum ad hunc usum auctoritate Episcopi, quia tunc est religiosum.

51 Alij

51 Alij tamen Doctores putār, posse aliquid recipi pro sepultura ratione situs, vel melioris, aut dignioris loci; & idem dicunt de Capella, tunc enim non venditur sepultura, seu Capella, sed dignior locus in ecclesia; locus autem ratione materie videtur pretio estimabilis *Gratian. discept. 2. 10. n. 11. Lauor. d. tit. 2. c. 10. nu. 15. & seq. ubi alios referunt, quibus adde Layman. in Theol. mor. lib. 4. tract. 10. c. vlt. §. 4. n. 37. in fin. vbi dicit, quod si quis certum locum ecclesie, vel cæmeterij sibi, suæq. familiae tamquam proprium vendicare velit, non videtur esse prohibitum pro tali iure aliquid exigere, quia talis obligatio incumbens Clericis, quod alium in eo loco sepelire non possint, videtur esse pretio estimabilis.*

Ex quo infert Riccius in *Prax. for. eccl. p. 1. resol. 572.* quod potest etiam aliquid exigi ab hereditibus defuncti, qui ad aliam ecclesiam cadaver cupiunt træsportare, quia cum id ab hereditibus petatur ad finem consequendi honorabiliorē locum in alia ecclesia, potest ille honor pretio estimari.

Quod præsertim haberet locū in ijs locis, vbi adest talis consuetudo, vt aliquid pro sepultura, seu Capella recipiatur *Lauor. & Layman. locis cit. Bonac. de Simon. disp. 1. q. 6. §. 6. nu. 2. idē in hoc casu dicit Sylu. in ver. sepultura d. n. 2. glos. in d. cap. abolēde ver. exigere de sepult. quam esse commun. receptam d. Gabr. conf. 190. in princ. vol. 2. vbi etiā dicit, quod Romæ viget consuetudo, vt sine pacto aliquid detur pro loco.*

52 Neq. requiritur aliqua solemnitas in concedendo vnu sepulturæ, seu capelle, quia hæc non dicitur alienatio, sed concessio ad vnum, ad quem res fuit fabricata. *Qnarrant. in ver. alienatio rer. eccl. n. 29.*

53 Quare licet de iure nihil recipi possit pro sepultura, aut Capella, vt exprefse cauetur *in d. c. non satis, & cap. cum in ecclesiæ de Simon. in quibus terminis loquuntur omnes Doctores primæ sententie, ut obseruat Gratian. d. discept 2. 10. n. 28. vbi tamen adest huiusmodi consuetudo aliquid recipiendi ratione situs, vel dignioris loci, tutæ conscientia seruari potest per tex. in cap. ad apostolicam de Simon. per quem tex. derogatur d. cap. non satis, & cap. cum in ecclesiæ: ea enim quæ ab antiquo ecclesiæ, & ministris, quamvis eleemosynæ titulo,*

tribui consueuerunt, omnino debentur, etiam de iure ciuili, nec debent ullo modo impediri. l. priuilegia C. de sacrof. eccl. Vnde si ciuitas dare consuevit ecclesiæ aliquam eleemosinam, non potest hoc per statutum immutari: eleemosina enim debitæ, seu constituta debent dari perpetuò. Bart. in d. l. priuilegia n. 3. quem sequuntur moderni communiter. & ideo licet Clerici non possint aliquid petere pro ministrandis Sacramentis, tamen si laici aliquid ex consuetudine laudabili soluere soliti sint, possunt compelli ad illius obseruantiam ministratis prius sacramentis, vt in d. c. ad Apostolicam Abb. in cap. abolēde n. 7. de sepult. immō hæc, & alia consueta dari proactibus spiritualibus iam præstitis, li-

O. citè

citè possunt accipi, ante quam presentur, & etiam interdum peti ad impediendas contentiones, & molestias, quæ aliqui probabiliter putantur futurae. *Nau. in Manual. cap. 23. n. 106. Vulp. in Prax. Iudic. for. eccl. cap. 14. n. 6.* vbi dicit, quod peti potest pignus; vel fideiusfor, quando experientia visum est, quod ex post facto talis merces non possit exigi, vel cum difficultate.

⁵⁶ *Vbi vero non cadit consideratio majoris honoris ratione dignioris loci, ut pro sepultura in Cemetery, & loco communis, nihil prorsus recipere licet, ut decimus resert Lanor. d. tit. 2. capit. 10. numero 16.*

⁵⁷ In dubio autem presumitur, tam consuetudinem induitam causa avaritiae, vel cupiditatis, quando enim agitur de solutione temporali facienda Clericis, in dubio contra eos est indicandum, ne contentur avaritia. *Abb. in cap. 1. n. 6. de Decim. & alijs apud Ricc. in Prax. for. eccl. par. 1. res. 576.* & ideo quando dubitaretur de huiusmodi consuetudine, quatuor conditiones probari debent: prima quod gratias, & sponte Parochiani soluerint nulla cogente necessitate, & nulla precedente partione, alias initium fuisse Simoniacum: secunda quod prius administrata fuerint spirituaria, quam datum aliquid temporale, quia alias censeretur facta solutio pro redimeenda vexatione: tertia quod id, quod soluitur, fuerit taxatum arbitrio Parochianorum, non clericorum, ut excludatur omnis suspicio cupiditatis, & Simoniae: quarta quod totus popu-

lus vel maior pars perseverauerit in seruanda huiusmodi consuetudine, ita Ricc. in Prax. for. eccl. p. 1. res. 576. *Vulp. vbi supra n. 2. & seq. Gratian. d. discept. 210. num. 29. vbi* alios resert, & censuit *Sac. Congreg. apud fanum. decis. 145. p. 4. Divers. Addit. Vulp. loco cit. n. 5.* quod cum consuetudo sit quid facti, debet probari, quod sit legitimè prescripta spatio videlicet 10. annorum. Quare non sufficit probare, se esse in perceptione recipiendi, nisi haec etiam probentur requisita, cum hoc possessorum habeat admixtam causam proprietatis *Gratian. loco cit. vbi etiam dicit, quod haec cognitio ad indicem ecclesiasticum tantummodo spectat.*

⁵⁸ Quæ vero diximus de Capellis, seu Altaribus, intellige, quando solum ad ornatum ecclesie construuntur: se cur enim dicendum esset de ecclesijs, & Capellis, quæ adificantur, seu construuntur, ut ibi Missarum sacrificia, & alia diuinæ officia celebrentur; tunc enim erigi fine dote non debent cap. nemo ecclesiam de consecr. dist. 1. *Genuens. in Prax. Archiep. cap. 91. n. 1. Pias. in Prax. Episc. par. 1. cap. 5. n. 2. Sylu. in ver. consecratio 1. n. 1.* in hoc enim casu cessat suspicio avaritiae, & Simoniae, cum dos assignetur pro ipius ecclesiæ seu Capella conseruatione, ut inde necessaria tam ecclesiæ, seu Capella, quæ Sacerdotibus, & Clericis subministrantur, ut in d. cap. nemo dignus est enim operarius mercede sua. cap. 1. de sepult.

Addit *Dec. in cap. quanto n. 56. & 57. de Iudic. Genuens. in Prax. Ar-*

Archiep. cap. 33. num. 27. quod si Prelatus alicui sepulturam concessit in aliquo sepulcro ecclesiae, vel cœmeterij, non potest alteri facultatem concedere mortuum inferendi in tali sepulchro illo iuvito, nisi ex magna causa.

§. VII.

An, & quando possint defunctorum cadavera exhumari.

59 **I**N duobus casibus exhumati posse cadavera dicit Alberic. in l. off aff. de Relig. & sumpt. fun. primò si ossa excommunicatorū, vel hæreticorum, qui in articulo mortis ecclesiae reconciliati non fuerint, sepulta sint in ecclesia, vel cœmeterio: tunc enim si discerni possint ab aliorum corporibus, debent exhumari, & ab ecclesia projici cap. sacrī de sepul. aliter locus sacer remanet violatus, & pollutus cap. consuliſſi de Conſecr. eccl. vel alt. Alter. de Cenſur. to. 1. disp. 10. lib. 1. c. 6. verf. Immod ut in eodem Nau. in man. c. 27. num. 257. verf. tertius casus est. nec tantum exhumanda sunt, sed ecclesia, vel cœmeterium, in quo excommunicatorum corpora sepeliri contingit, debent etiam eo casu reconciliari, ut in d. cap. consuliſſi, & antē reconciliatiō nem fideles non possint ibi sepeliri, nec diuina officia celebrari cap. vn. de conſecr. eccl. in 6. c. fin. ex. eod. tit. Syl. in ver. conſecratio. 2. q. 9. Alter. de Cenſur. to. 1. disp. 10. lib. 1. cap. 6. verf. addit.

60 Sed hęc intellige de excommu-

nicatis denuntiatis, aut notorijs Clericorum percusoribus iuxta extrau. Ad evitanda Nau. in man. cap. 27. num. 35. & 36. Bonacin. de de Censur. in part. disp. 2. q. 2. pun. 30. num. 4. contra Alter. d. to. 1. disp. 5. lib. 1. cap. 5. in fin. & alios.

61 Horum autem cadavera exhumari non debent sine licentia Episcopi Loff. aff. de Relig. & sumpt. fun. Decian. in Tract. crimin. to. 2. lib. 6. cap. 44. num. 11. in fin. Rip. in Tract. de Pest. tit. de remed. preferuat. cap. 4. num. 144.

62 Si vero in articulo mortis excommunicati absoluuntur etiam a simplici sacerdote, tunc in Ecclesia sepeliuntur: tenentur tamen heredes, & propinqui, ad quos ipsorum bona peruererant pro eisdem satisfacere cap. fin. de Sepul.

63 Secundò quando quis sepeluit Parochianum alienum, aut eum, qui in alia ecclesia sibi elegit sepulturam, tunc enim non solum corpus restituitur, si ab alijs discerni possit iux. cit. cap. sacrī, sed etiam ea omnia, quae ratione ipsius fuerunt acquisita cap. ex parte, & cap. cum liberū, ubi Abb. & Petr. de Anchār. de sepult. Syl. in ver. sepultura nu. 11. Ricc. in Prax. for eccl. par. 4. ref. 294. nisi amicabiliter inter se Parochi conueniant cap. ex parte 1. eod. tit. de sepult. Lauon. to. 1. tit. 2. cap. 9. n. 121.

64 Obserua tamen, quod ecclesia agens pro cadavere violenter subtrahit non solum de æquitate, sed etiā de rigore iuris debet probare titulum Petr. de Anchār. in d. capitulo cum liberū num. 3. nec

O 2 sus-

